

پنجشنبه 2 اسفند 1397-16 جمادی الثاني 1440-21 فوریه 2019

رحلت فقیه و محقق بزرگ آیت الله "ملاحیب الله کاشانی" (1300 ش)

رحلت فقیه و محقق بزرگ آیت الله "ملاحیب الله کاشانی" (1300 ش)

میرزا حبیب الله شریف کاشانی در حدود سال 1225 ش (1262 ق) در کاشان به دنیا آمد. در کودکی پدر را از دست داد و زیر نظر آیت الله سیدحسین کاشانی به تحصیل علوم حوزوی همت گماشت. در پرتو این تلاش پیگیر، در 16 سالگی گواهی نقل روایت و در 18 سالگی گواهی اجتهاد دریافت نمود. میرزا حبیب الله در سال 1250 ش به تهران رفت و در محضر درس شیخ محمد اصفهانی، ملاهادی مدرس تهرانی، ملاعبدالهادی تهرانی و حاج میرزا ابوالقاسم تهرانی کلانتر استفاده وافر برد. در 19 سالگی جهت حضور در درس شیخ مرتضی انصاری راهی عراق شد، اما ورود او به کربلا با رحلت آن استاد یگانه همزمان گردید. پس از چند سال توقف در عتبات، به کاشان بازگشت و به تالیف، تدوین و تکمیل تحقیقات خود پرداخت. او از اغلب استادان خویش صاحب اجازه بود و در علوم روز تبحر داشت. میرزای کاشانی در کنار مرجعیت، به ارشاد و هدایت مردم مشغول بود. از ویژگی‌های برجسته میرزای کاشانی، تنوع تالیفات و فزونی آنهاست. آثار وی را تا سیصد جلد کتاب و رساله نوشته‌اند، که حدود 200 جلد آنها شناخته شده‌اند. *مُتَقَدِّمُ الْمَنَافِعِ فِي شَرْحِ الْمُخْتَصَرِ التَّائِعِ* به عنوان دایرةالمعارف فقه شیعه، منظومه فی الفقه و ده‌ها اثر دیگر از اوست. وی سرانجام در 2 اسفند 1300 ش (23 جمادی الثاني 1340 ق) در 78 سالگی رحلت نمود و در کاشان به خاک سپرده شد.

عملیات کوچک والفجر 6 در جنوب دهلران توسط سپاه (1362 ش)

عملیات والفجر 6 در دوم اسفند 1362 با رمز مقدس یا زهرا در منطقه عملیاتی چّزابه با هدف انهدام نیروهای دشمن و گمراه کردن آنها از عملیات آتی، انجام گرفت. قوای اسلام با عبور از رودخانه چیلان و دهلران، دو ارتفاع مهم مشرف به مناطق مسکونی عراق را آزاد کرده و بزرگراه العماره - بغداد را در تیررس خود گرفتند. در این‌حال، دشمن‌ها برای بازپس‌گیری مناطق از کف‌داده، اقدام به پاتک نمود که با چند ضد پاتک از سوی قوای اسلام مواجه گردید و در اقدام خود ناکام ماند. در این عملیات، دشمن با به‌جای گذاشتن صدها کشته و زخمی مجبور به عقب‌نشینی گردید. عملیات والفجر 6، در نهایت با شروع عملیات خیبر در 3 اسفند 1362، پایان پذیرفت.

رحلت محقق کبیر "فخرالمحققین محمد بن حسن حلی" (771 ق)

فخرالمحققین محمد بن حسن حلی در سال 682 ق در شهر حله‌ای عراق به دنیا آمد. علوم متداول عصر از قبیل فلسفه، کلام، منطق، فقه، اصول و حدیث و... را نزد پدرش، علامه‌ای حلی، فرا گرفت و پیش از آنکه به سن بلوغ برسد، در انواع علوم ورزیده شد به طوری که می‌گویند در شانزده سالگی مجتهد مؤسّم بوده است. فخرالمحققین، تمام رشته‌های علوم و فنون را در خدمت پدر علامه‌اش تکمیل نمود و جز وی استادی ندیده است. شهید اول، شیخ احمد بحرانی و سیدناج الدین ابن معیه و شیخ ظهیرالدین (فرزندش) از شاگردان مشهور او بوده‌اند. تالیفات فخرالمحققین، مانند "شرح مبایذی الاصول"، "شرح تهذیب الاصول" و "المسایل الحیدریه"، از بهترین کتب شیعه محسوب می‌شود. این عالم ربانی سرانجام در 89 سالگی به دیدار محبوب شتافت و در نجف اشرف به خاک سپرده شد.

وقوع جنگ جمل بین امام علی(ع) و سپاه ناکثین(36 ق)

مدت کوتاهی پس از به خلافت رسیدن امام علی(ع) و بیعت مردم با آن حضرت، طلحه و زبیر از یاران قدیمی پیامبر اسلام(ص) که در به دست آوردن سهمی از حکومت ناکام مانده بودند، بیعت خود را شکستند و به سوی مکه رهسپار شدند. آنان در مکه با عایشه همسر رسول خدا(ص) ملاقات کرده و با همدستی یکدیگر، مردم را به خونخواهی عثمان، علیه امام علی(ع) فرا خواندند. از آن طرف، چون امام از ماجرا آگاه شد، تجهیز قوا فرمود و در صدد دفع فتنه‌ای ناکثین برآمد. چون پیروان طلحه و زبیر شهر بصره را تصرف کرده و علیه امام شوریدند، سپاه حضرت نیز در مقابل آنان قرار گرفت. امیرالمؤمنین قبل از آغاز جنگ به میان هر دو صف لشکر آمد و به نصیحت عایشه و طلحه و زبیر پرداخت و عایشه را به خاطر بیرون آمدن از حریم حرم و طلحه و زبیر را بر شکستن بیعت ملامت فرمود. امام چون دید که صلح امکان‌پذیر نیست، با آنان اتمام حجت کرد و از آن پس، آتش جنگ شعله‌ور گشت. سرانجام با کشته شدن طلحه و زبیر و شانزده هزار نفر از ناکثین و شهادت بیش از هزار یاور علی(ع)، این جنگ با پیروزی امام پایان پذیرفت. این جنگ به دلیل سوار بودن عایشه بر شتر، به جمل شهرت یافت.

مرگ "فردریک بانتینگ" پزشک کانادایی و کاشف انسولین (1941م) (ر.ک: 4 نوامبر)

فردریک بانتینگ پزشک کانادایی و کاشف انسولین در چنین روزی از سال ۱۸۹۱ میلادی متولد شد. فردریک گرانت بانتینگ، دانشمند کانادایی در تاریخ چهارم نوامبر سال ۱۸۹۱ میلادی در کانادا متولد گردید. وی تحصیلات خود را در رشته

پزشکی دانشگاه تورنتو ادامه داد تا این‌که در سال ۱۹۲۲م موفق به اخذ دکترای طب شد. فردریک از سن ۲۹ سالگی تحت عنوان محقق در دانشگاه به کار پرداخت و به مدت ۲۰ سال تا سال ۱۹۴۱م استاد دانشگاه تورنتو بود. بانتینگ مدتی نیز در کشورهای انگلستان و فرانسه، به تحقیق و مطالعه پرداخت. در ۲۷ ژوئیه ۱۹۲۲م آزمایش‌ها و تلاش‌های وی به نتیجه رسید و به‌همراه دو تن از همکارانش موفق به جداسازی هورمون انسولین شد. این مسئله، انقلابی در درمان بیماری قند به‌وجود آورد و باعث شهرت این پزشک ۳۰ ساله گردید. پاسخ مثبت آزمایشات بانتینگ بر روی حیوانات، به استفاده از انسولین در بیماران قندی از سال ۱۹۲۳م منجر گردید که به نجات جان میلیون‌ها انسان منتهی گردید. بانتینگ در همین سال به پاس این اکتشاف علمی برنده جایزه نوبل پزشکی شد. غده فوق کلیوی و سرطان، زمینه‌های دیگر مطالعات وی بود. دکتر بانتینگ علاوه بر نوبل، جوایز متعدد دیگری از جمله مدال ستاره طلایی از دانشگاه تورنتو، مدال انجمن پادشاهی کانادا، عنوان شوالیه جایزه انجمن فیزیولوژیست‌های امریکا و... را به دست آورد. وی سرانجام در ۲۱ فوریه ۱۹۴۱م در سن پنجاه سالگی درگذشت. انسولین، هورمونی است که از لوزالمعده مهره‌داران ترشح می‌شود و به خون می‌ریزد. این پروتئین بر مقدار قند خون نظارت داشته و مقدارش را ثابت نگاه می‌دارد. بالا رفتن مقدار قند خون، عامل محرک ترشح انسولین است. درواقع انسولین، هورمونی است که ذخیره و سوخت‌وساز مواد قندی بدن را تنظیم می‌نماید. کمبود این هورمون در بدن، موجب بروز بیماری دیابت می‌شود. انسولین برای نخستین‌بار در ۲۷ ژوئیه ۱۹۲۱م به‌وسیله فردریک بانتینگ محقق کانادایی و دو همکارش کشف گردید. وی به‌همین دلیل، موفق به اخذ جایزه نوبل پزشکی ۱۹۲۳م شد.